Chytit vítr - Vladimír Merta

Už dlouho se mi zdá, že ztrácím cenu
indickejm dětem hlad nezaženu
zabloudil jsem lhostejnostím, nevím jak najít cestu zpět
jmenuji se po tátovi je mi dvacet let.

O mě se v dětství báli celou neděli
můj táta s mámou možná věděli
že jako malé pimprle do svojí velké škatule
aspoň na chvili budu chtít chytit vítr

Štěstí mi nohu do cesty nastavilo
hledal jsem svůj stín v horách hustě lilo
sešel jsem z kopce který měl konec v moři
a viděl jsem jak se má hlava ve vodě noří

Stíne počkej tu se mnou až bude tma
budu tě prosit protože noc bývá zlá
a když se budeš nudit můžeš mě ze sna budit
jsem tady za prací - chci chytit vítr.

Sotva jsem to dořek z vody se slunce zvedlo
podruhé potkat můj stín se mi nepovedlo
asi někam zmizel - chtěl být chvíli sám
nebo se odplížil aby mi chytil vítr

Hledal jsem věc za kterou se dá bojovat
myslel jsem že má cenu na muže si hrát
pak během jednoho dnejsem poznal že asi ne
že je to horší než chtít chytit vítr

Nebudu mít dost sil - zmizím do ticha
v poslední chvíli možná chytím vítr
a vítr chytí mě - odletíme společně
a těm které tu nechám zbude vítr.